

Amor en la nit

Em presento sóc Jasmine , una jove palestina , de família musulmana . Des de molt petita m'han inculcat la cultura i m'han deixat massa clar el que és *haram , m'han obligat a usar el *hijab , no menjar porc , etc... I sabeu que , jo no crec en déu , sóc atea , però imaginar-vos com seria dir-li a uns pares musulmans que la seva filla és atea .

Els meus pares em volen casar amb Mohamed un noi musulmà del poble veí , d'una bona família , i realment jo no vull , penso que és súper masclista i una tradició absurda , ni tan sols em vull casar . A vegades em sento com l'ovella negra de la família...

Bo em vaig adonar que jo no era creient fa un parell d'anys , en la festa de Michael , us l'explicaré des del principi.

Era el meu segon curs en l'institut, un institut públic en el qual hi ha molta diversitat , hi ha cristianisme , ateu , musulmans , budistes , etc... I bo un professor ens va començar a explicar quines creences té cada religió . En aquest mateix moment al meu cap només recorrien dubtes , com va haver-hi més déus , és a dir els musulmans només creiem en Al·là , els cristians en Jesús , qui té raó? , o és que hi ha molts déus? No entenia res.

Michael aquest dia va fer una festa a la seva casa i ens va convidar a tots . Com era de nit i òbviament els meus pares no em deixen sortir , vaig decidir escapar-me , va ser la millor nit de la meva vida i damunt allí vaig conèixer a Kevin, un noi ateu , que òbviament la meva família no acceptaria però era perfecte per a mi . Decidim cada nit quedar junts ,i guardar la nostra relació en secret almenys fins que sabés com explicar-los als meus pares que no sóc musulmana.

(1 mes després a la nit)

M'escapo per la finestra com habitualment (des de fa un mes) baix per l'escala d'emergències , quedem al parc de darrere de la universitat , quan estic gairebé arribant , dubto si tornar a casa un extrany esgarrifança envaeix el meu cos no se si és pel fred en si, o pels nervis , ja que és la primera cita oficial potser sembla una ximpleria perquè portem un mes quedant cada nit .

JO:Hola Michael (li dic intentant que no noti que m'estava plantejant anar-me)

KEVIN:Hola (em mira de dalt a baix) , déu aquestes preciosa .

JO:(Les meves galtes s'enrojolen ,miro cap al sòl , i somric) Gràcies , la teva tampoc aquestes mal jajaja (intent que no es noti la meva desesperació)

riu i em diu que li segueixi , em porta d'una banda de la ciutat que mai havia vist .

KEVIN:Tanca els ulls.

Amb els ulls tancats em porta través d'un camí on gairebé caic . Quan obro els ulls em quedo meravellada , és una espècie de cova , súper bonica , ha preparat un petit pícnic . Passem molt bona nit , xerrant i encara que no ho sembli tenim moltes coses en comú , i sobre les 5 del matí decidim tornar .

Aquesta situació realment em podia perquè al no dormir tenia molt mal humor, i això la meva família ho començava a notar .

Pi *pi *pi *pii (sona l'alarma)

No , no em vull aixecar , el so de l'alarma es fica al meu cap . Sota les escales i avui no es perquè em sembla que hi ha moltíssimes més. PAPA:Sembla que algú s'ha aixecat amb el peu esquerre.

Li ignoro per a variar , haig d'aclarir que no tinc molt bona relació amb el meu pare *ja que encara que sigui el meu pare odio la seva manera de ser o de pensar és un homòfob i masclista.

PAPÀ:És tard , vols que t'acosti amb cotxe , haig de passar a prop , no em costa res. Nego amb el cap , perquè tinc la boca plena d'una gran mossegada de torrada amb melmelada de préssec. Estic menjant ,més ràpid del necessari , i gairebé m'ennuego . Adonant-se , papa s'allunya dels fogons i em porta un got d'aigua . Estrenyo els llavis amb disgust abans d'acceptar la seva oferta. Es tracta del meu orgull o la meva vida , i en aquests moments no em vull morir ennuega de pa amb fastigosa melmelada. Sense acomiadar-me vaig cap a l'institut allí em trobo a Kevin, no se si és pel merda de dia que porto però se li veu amb cara pocs amics.

KEVIN:Haig de parlar amb tu , estic cansat , no m'agrada ocultar el nostre ,entenc que no *estes preparada confessar-li això a la teva família I però jo vull una relació seriosa .

JO:Saps que els meus pares em matarien.

KEVIN: Perquè no vull tornar a quedar.

JO:Ahir estàvem molt bé ...

KEVIN: Quan maduris em crides , i potser en aquest moment serà tard.

(el mateix dia , a la nit)

Per què em dol tant? ,Per què l'amor dol? Mai vaig saber el que és estar enamorada , fins que em vaig veure plorant a les 3 am en silenci perquè ningú s'assabenti i preguntant-me que vaig fer malament . Com una persona pot tenir el poder destrossar-te tant? Tant de bo pogués oblidar . Oblidar el seu somriure , oblidar els seus ulls , oblidar els seus braços abraçant-me , oblidar totes aquestes nits escapant-nos , cadascuna millor que l'altra... Potser el que més em dol és que el significava tot per a mi , però jo no significava tot per al...

El pitjor de tot és que decideixo escriure-li tot el que sento , obro el meu cor i exprés tots els meus sentiments , cada paraula , cada paràgraf , cada oració , reflecteix tot el meu insomni ,amor,angoixa... I finalment la meva acceptació de l'ocorregut.

Ja han passat tres dies des que envii el missatge i res , no ha contestat.

Agafó el mòbil i miro el seu missatge des de la previsualització.

“Demà a les 23.00 a la teva casa , em convides a sopar i conec als teus pares ,els meus pares també aniran , un petó et vull”

Val m'estic preparant per a assistir a la meva mort , però vull massa a Kevin... Li dic als meus pares que vull presentar-los a algú i que els seus pares també vindran , i no es menjo però accepten.

Quan arriben els pares de Jasmine, la meva impressió d'ell va canviar completament , sabeu el tòpic de família blanca , rica , la dona rossa , etc. Compleix exactament aquest tòpic , i res més entrar la meva por que facin comentaris racistes que facin saltar a la meva mare apareix.

La veritat que la nit va genial es porten bé , fins que Kevin parla .

KEVIN:Llavors els sembla bé que surti amb la seva filla?

La cara dels meus pares en aquest moment era una mapa , i en aquest moment si em poguessin matar crec que ho farien.

MAMÀ: Jasmine això és de debò ? Si us plau haig de parlar amb la meva filla es podrien anar .

La nit va com més va pitjor.

KEVIN:La seva filla no és musulmana i tampoc porta mai *hijab deixar-la ser i creure el que ella vulgui , no li inculqueu els vostres pensaments

JO:Si us plau vés-te

KEVIN:Pensar en la vostra filla. I no tant en vosaltres.

PAPÀ:Que et vagis

Automàticament Kevin es va .

MAMÀ:De debò , digues-me que el que ha dit aquest noi és mentida (els seus ulls es comencen a tornar aigua

JO: (miro cap al sòl i amb un un to de veu sota) Si...

MAMÀ:Què hem fet mal amb tu , no t'hauríem d'haver portat a un col·legi públic , eres molt bona nena .

Abans que pugui parlar, el meu pare m'interromp

PAPÀ:Et prohibeixo tornar a veure a aquest noi i et canviarem de ciutat , si em portes la contrària deixaràs de ser la meva filla , no vull veure't sota el mateix sostre ets una deshonra.

JO: Em vaig si no em doneu l'oportunitat de ser jo , i voleu decidir el meu futur...

Dramàticament saldo de la meva casa , com les meves coses i crido a Kevin.

Des d'aquest dia vaig estar amb Kevin i portem 15 anys sortint , amb el meu pare no mantinc contacte , encara que per sort la meva mare de tant en tant em crida per a preguntar-me si estic bé .

No és una història amb un final feliç , però és la meva història , i és la situació que realment moltes noies o nois de família musulmana hem hagut de passar.

Pseudònim: Cristal